

Suchy Las, dnia 15.05.2019 r.

RPO.3120.11.1.2019

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art 14j § 1 i § 3, oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.), Wójt Gminy Suchy Las uznaje za prawidłowe stanowisko, przedstawione we wniosku z dnia 18 marca 2019 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od środków transportowych dotyczące opodatkowania naczep samochodowych.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 18.03.2019 r. z siedzibą w Poznaniu Oddział w Suchym Lesie zwrócił się do Wójta Gminy Suchy Las o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej opodatkowania przyczep i naczep.

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Spółka teraz i w przyszłości zamierza zawrzeć umowy leasingu, których przedmiotem są i będą naczepy o parametrach: liczba osi – 2, rodzaj zawieszenia – pneumatyczne, DMC – 30t, DMCZP – nieokreślona.

Korzystający z w/w naczep wskazał, że integralną częścią zespołu pojazdów jest i będzie ciągnik siodłowy o parametrach: masa własna – 7 814 kg, DMC – 18 000kg, DMCZP – 40 000kg

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

„Czy parametr dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów (dalej: DMCZP), o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6) lit. b) oraz w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, a także w odnośnej uchwale tego organu w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych mającej zastosowanie w danym roku dla przyczepy i naczepy powinien zostać ustalony jako suma:

- masy własnej najłżejszego ciągnika siodłowego, który jest w stanie ciągnąć daną naczepę oraz
- dopuszczalnej masy całkowitej naczepy?”

Zdaniem Wnioskodawcy DMCZP stanowiąca parametr determinujący stawkę podatku od środków transportowych, mającą zastosowanie do opodatkowania naczep, powinna zostać ustalona jako suma

- masy własnej najłżejszego ciągnika siodłowego, który jest w stanie ciągnąć daną naczepę oraz
- dopuszczalnej masy całkowitej naczepy.

Wynika to z odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów – z upoważnienia ministra – na interpelację nr 8583 – z dnia 22 listopada 2004r., w której stwierdza się: „Na DMC zespołu pojazdów złożonego z ciągnika siodłowego i naczepy składają się: masa własna ciągnika oraz dopuszczalna masa całkowita naczepy.” „W przypadku gdy podatnik posiada ciągnik siodłowy i kilka naczep, powinien wówczas zadeklarować dopuszczalną masę

całkowitą zespołu pojazdów (masę własną ciągnika i DMC naczepy) dla każdego z przedmiotów opodatkowania.”

Również z odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów – z upoważnienia ministra – na interpelację nr 13997 w sprawie wyjaśnienia kwestii czy ustawa Ordynacja podatkowa w części poświęconej podatkowi od środków transportowych nie zawiera błędu wewnętrznej sprzeczności wynika, że „Na DMC zespołu pojazdów składają się: masa własna ciągnika siodłowego oraz DMC naczepy lub DMC ciągnika balastowego oraz DMC przyczepy.”

Wnioskodawca pisze również, że dokumentacja omawianych naczep (dowód rejestracyjny, świadectwo homologacji) nie wskazuje, jaki jest jej wskaźnik DMCZP.

Z powyższych przyczyn uważa, że podstawa opodatkowania naczep to : suma DMC naczepy wynosząca 30 000kg i masa własna ciągnika siodłowego wynosząca 7 814kg, zatem DMCZP wynosi 37 814kg

Po rozpatrzeniu wniosku Wójt Gminy Suchy Las wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy przypomnieć, że w myśl art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 800 ze zm.) wójt gminy w zakresie swojej właściwości, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego uznaje się za **prawidłowe**.

Na podstawie art. 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają:

- 1) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton;
- 2) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton;
- 3) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton;
- 4) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton;
- 5) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego;
- 6) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego;
- 7) autobusy.”

Przepis stanowi o szczególnej metodzie ustalania stawki dla przyczepy, naczepy - która uzależniona jest nie od masy samej przyczepy, lecz od masy zespołu pojazdów, w ramach którego przyczepa jest użytkowana. Taki sposób ustalania stawki podatku (uzależniony od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów) uzasadniony jest faktem, że przyczepa nie jeździ sama po drodze, lecz porusza się zawsze w ramach zespołu pojazdów. Jako że podatek od środków transportu teoretycznie rzecz biorąc służy finansowaniu nakładów na drogi publiczne, przy ustalaniu stawki podatku uzasadnione jest odnoszenie się do masy całego zespołu pojazdów, gdyż przyczepa nie jeździ sama, lecz "niszczy drogi" zawsze razem z pojazdem, do którego jest doczepiona.

Nie zmienia to jednakże faktu, że zarówno samochód ciężarowy, jak i przyczepa stanowią odrębne przedmioty opodatkowania i każde z nich jest opodatkowane podatkiem od środków transportowych.

Przepisy podatkowe stanowią, iż podatek należy zapłacić w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu. Na masę tę składa się masa własna ciągnika siodłowego i dopuszczalna masa całkowita naczepy, albo masa całkowita ciągnika balastowego i dopuszczalna masa całkowita przyczepy. Masę tę należy ustalić na podstawie dowodu rejestracyjnego (oznaczenie F.3 oznacza właśnie dopuszczalną masę całkowitą zespołu pojazdów w kg) lub ustalić ją na podstawie danych zawartych w pozwoleniu czasowym, świadectwie homologacji, karcie pojazdu lub zaświadczeniu ze stacji kontroli pojazdów.

W przypadku braku danych w dokumentach urzędowych podatnik w deklaracji na podatek od środków transportowych DT-1 określa samodzielnie DMC zespołu pojazdów, na tej podstawie wylicza podatek i uiszcza go na rachunek właściwej gminy. Jeżeli organ uzna wyliczenie za nieprawidłowe, konieczne może być powołanie biegłego.

Sposób ustalenia dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów w przypadku przyczep i naczep został omówiony w odpowiedzi na interpelację nr 8583 przez Podsekretarza stanu z dnia 22 listopada 2004 r., jak również w odpowiedzi na interpelację nr 13997 z dnia 4 marca 2010r.

W obu przypadkach wyjaśnienia Ministerstwa Finansów potwierdzają stanowisko Wnioskującego.

WÓJT
mgr Grzegorz Wojtera

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12. 61-815 Poznań, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Wójt Gminy Suchy Las, ul. Szkolna 13, 62-002 Suchy Las.